

Reconeixement als estudiants

Lliurament de diplomes a estudiants que han finalitzat la seva carrera universitària al nostre Centre Associat en el curs 2017-2018.

Paraules de Carme Viladesau en la seva representació.

La Seu d'Urgell, 23 d'octubre de 2018

Bona tarda,

Una part de l'acte d'avui ens afecta als "egressats", alumnes que el passat curs hem assolit un gran repte. En nom dels meus companys i companyes volem agrair-vos la vostra presència i que compartiu la nostra satisfacció.

Un cop arribats a la "meta" com si d'un corredor de fons es tractés, un mira cap enrere i veu tots els afanys i sacrificis que ens han portat fins aquí, també el dels nostres familiars i amics als quals en molts moments hem deixat en segon pla, per tal d'acomplir "el nostre somni".

Darrerament, els mitjans de comunicació i les converses de carrer, s'han fet ressò, de com a certes universitats els títols són fàcils d'aconseguir. I això ens produeix un neguit important. Ningú millor que nosaltres sap perfectament les hores que hem dedicat i els esforços que hem fet per assolir-ho i el nivell d'exigència que se'ns ha demanat.

La UNED i jo som velles amigues, recordo com als anys 80 quan treballava a l'Ajuntament de Puigcerdà el llavors Director Joan Mingorance feia la presentació a la Vila del nou Centre Associat. Poc temps després amb l'assessorament de les ara bones amigues Carme i Esperança, el centre de suport de Puigcerdà s'engegava. Matrícules a mà (encara conservo les meves), una biblioteca amb material que el centre ens feia arribar, xerrades als alumnes de l'Institut Pere Borrell i sobre tot, molta il·lusió.

Però clar, em vaig engrescar més i em vaig matricular, encara recordo las classes de "Teoría del Estado", sola amb el meu professor esperant a un estudiant d'econòmiques que mai va arribar...

Baixar a classes a l'Institut Joan Brudieu els dimecres, i tornar de negra nit a Puigcerdà. Fer els exàmens a la Sala de Sant Domènec i tràmits al vell centre sota el porxat del carrer Major.

Als anys 90 canvis a la Vila de la Seu. Arribaren les Olimpíades i es necessitaren assistents i voluntaris, vàrem gaudir d'un altre manera el ser unedians.

Amb el nou segle noves instal·lacions, on tenim tot centralitzat: classes, gestions i exàmens.

Quan vaig començar era estudiant de llicenciatura, les obligacions familiars i de feina em van fer aparcar els estudis...Quan torno... ha arribat allò que li diuen Bolònia, ara són graus, exàmens semestrals, uns treballs anomenats PECS....

I no acaben aquí els canvis... de les matrícules a mà a les per internet, de les tutories presencials a tenir-ne a més a més de virtuals. A poder fer cursos a través d'internet d'altres centres. Les noves tecnologies ens han permès relacionar-nos amb alumnes d'arreu del món, gràcies al whatsapp, el telegram i d'altres xarxes socials. Per exemple, al facebook ja som més de 3.000 alumnes de Ciències Polítiques.

També ha estat molt important mantenir una relació amb les persones del nostre Centre Associat. I al final dels estudis comproves que han establert uns vincles amb tu, i que ets molt més que el teu nombre d'expedient.

Me van a permitir que tenga unas palabras hacia una persona singular:

El pasado 11 de agosto fallecía en Madrid la profesora Paloma García Picazo, que ha dejado una profunda huella en todos sus alumnos, tanto por su trato personal como por la mayoría de sus publicaciones. Era mi mentora y con la que me unía una relación especial, ya que planeábamos conocernos en la entrega de becas del próximo abril en Madrid. Por ello me gustaría hacer más sus palabras, recordando lo que publicaba en su página web:

“El mundo, objeto intelectual de estudio, reflexión, análisis y examen crítico intelectual no es un balneario. Eso lo saben los millones de personas que malviven en él. Creer en la humanidad implica estudiar las condiciones

de su existencia y tratar de mejorarlas, cada cual, según sus posibilidades, con buena fe y espíritu de progreso genuino”.

Ya para acabar, me gustaría recordar las palabras del anterior Rector, el profesor Tiana, en la entrega de becas del pasado curso:

“Supongo que les recuperan sus amigos, familiares, porque les digo siempre, que tengan cuidado...”

¡Qué estudiar en la UNED crea adicción!

Carme Viladesau Sola